

החברותא

החברותא בטאון פנימי לחברים גליון מס 46

בס"ד ערש"ק ב' אחרי מות כ"ד ניסן ט' לעומר תשנ"ז

סיפור השבוע

ליום ההיולול של הרה"ק ר' **מנחם מענדל מוויטעבסק** זי"ע החל בב' דר"ח אייר וציונו בטבריה עיה"ק מובא הסיפור ולהלן.

אחד מחסידיו היה סוחר גדול וטרוד תמיד בעסקיו, ולא היה גיל לנסוע לרמ"מ, רק לפני ד"ה היה מניח כל עיסוקיו והיה נוסע למרות כל הקשיים.

לאחר פטירתו של אותו חסיד, היה בעולם התורה וגדמה לו שהוא עדיין בעסקיו. לפני ד"ה הצה לנסוע אל הרמ"מ כפי שהיה גיל בחייו הראו לו עובדיו שיהיה לו הפסד גדול בעסקיו, ושיחכה כמה ימים, ואח"כ טוב הצה לנסוע והראו לו שוב עסק טוב, המתין ימים אחדים וכך היה כמה פעמים עד שאמר לסובבים אותו יהיה מה שיהיה אני נוסע, מיד גילו לו שהוא כבר נפטר והוא בעולם האמת, התחיל לצעוק תנו לי לנסוע לרבי מעולם לא בטלתי נסיעתי וכך גם עכשיו.

עיניו בדינו בעולם העליון שזה אמת והניחו לו לנסוע כשבא לרמ"מ ועשה מה שעשה. והוסיף הרמ"מ ואמר שרק מסירתו לנסוע אלי הגיע לתיקונו.

פעם אחת בעש"ק לא היה רגים, הלך רמ"מ בעצמו אל ים כנרת ולא לקח שום כלי לצידה ומשרתו היה עמו, כשבא לשפת הים אמר: הבש"ע אני צריך רגים לשבת, אמר פעם אחת ולא יצא כלום וכך פעם שניה, ובפעם השלישית קפץ מהים דג גדול מאוד והרטיב את הרמ"מ מראשו עד רגלו, וכשבא לביתו אמר כמה גדול כח א"י "שבחו"ל כשהייתי צריך רגים בפעם הראשונה קיבלתי, וכאן רק אחרי שלש פעמים וגם זה היה הרך בזיון שהרטיב אותי. זי"ע"א

איתא בשם הבעש"ט בפירוש הכתוב ולך ה' חסד כי אתה תשלם לאיש כמעשהו. (תהלים סב) דהנה האדם מצד עצמו אין לו שום כח ויכולת לקיים שום מצוה ממצות הבוית"ש כי אם מה שהשי"ת עוזר ומסייעו לזה ע"י אתערותא דלעילא, ונמצא שאין האדם הוא העושה כי אם השי"ת ב"ה, ולא היה מגיע מצד הדין שום תכלית שכר להאדם על קיום מצות השי"ת, ועפ"כ ולך ה' חסד כי אתה תשלם לאיש כמעשהו כאלו האדם הוא העושה (כאר משה)

פסח כלל, ימי הספירה פרט, ואח"כ שבועות - קבלת התורה כולם נכללים בלב אחד כאיש אחד, ואיתא כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט, הרמז עד כמה שהפרט היחיד מכין עצמו יכול להכלל בהכלל. (ב"י במדבר)

העיקר מכל דבר הוא המחשבה... והגם שהמעשה הוא גשמי אכן על ידי המחשבה מזדכך... כי הצדיק עובד את השי"ת בבחינת "בכל דרכיך דעהו" (משל ג) ומקשר מחשבתו בכל עניני העוה"ז רק לח' יעו"ז נתבדר ונזדכך הכל ונהפך לטוב (אורית ישראל עמ' קסו)

זהר הנקרא "שנת חנם" שהוא שונא אותו חנם על לא דבר... והשנאה היא מצד שלא יכול לסבול את הזולת והסיבה היא הישות שלו שהוא חשוב בעיני עצמו ובכלל ענין הישות והרגשת עצמו שמרגיש את עצמו מאד דכל פרט ופרט שלו כו' ולכך אינו יכול לסבול את הזולת כו' שמפני הישות שלו אינו נותן מקום לזולתו שהזולת בהכרח ממעט מציאותו ולכך אינו יכול לסבול אותו... (האדמו"ר שלום בער מלובאוויטש).

העיקר הוא לבא למדת השפלות כי עי"ז יכול לחדש כל טוב בעולם, כמו מי שרוצה לעשות מכלי ישן חדש צריך להתיר אותו לגמרי ואח"כ יכול לחדש ולעשות מה שרוצה, רק האדם אינו יכול לחדש ולבא לידי מדה טובה שיבא לבחינת אין, והיינו ע"י תשובה יכול לבא ולחדש את עצמו ולילך ממדרגה למדרגה (הין

האוריתא עמ' 33)

אגרות קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

ל
ב

כ"ד סיון תשל"ו

לכבוד ...

והחיפך, מתוך שרצויה היא לפני המקום
כי הקב"ה מתאוה לתפילה האנוש
שהוא בעל בחירה.

ויסוד התפילה הוא ההכנעה וקבלת
היסורין באהבה ובשמחה מתוך בטחון
שלם ואמיתי שזאת התפילה תביאהו
אל הטוב הגמור של הבורא וזאת
התפילה בבחינתה השלימה בוקעת
רקיעים ועולה למעלה וגורמת שפע רב
בכל העולמות להצמיח ישועות ולברוא
רפואות, ואשרי מי שזוכה לכך להיות
זוכה ומזכה ע"י העבודה והיגיעה
לתיקון המדות להגיע אל מציאות
האמונה הפשוטה אשר זה כל האדם.

ברגשי כבוד רב ...

הצטערתי צער רב למקרא מכתבך בו
אתה כותב שאמכם היקרה תח"י נכנסה
לבית חולים וצריכה לעבור ניתוח
מחשש הרופאים למחלה רצינית. הנני
בעתירה ויתקוה ליושב במרומים
שאמכם היקרה תשוב לאיתנה במהרה
והשי"ת הרופא חולים ישלח לה רפואה
שלימה מן השמים רפואת הנפש
ורפואת הגוף אמן.

אבקש ממך להרבות בתפילה וצדקה
עבור רפואת אמכם היקרה תח"י, כי
צריך האדם להאמין שכל תפילה
ותפילה שהוא שופך את מרת נפשו
לפני היושב במרומים אינה שבה ריקם
וכל תפילה רצויה חביבה ומתקבלת,
אפילו אם לא רואים על אתר, אין זאת
אומרת שהתפילה לא עשתה פירות

מרחשון תשל"ו

לכבוד ...

האמונה הפשוטה הגדולה והחזקה,
אשר כפי אשר יתרוקן מלבושיו,
יתפשט מכל הקנינים המדומים, יזכה
לחיות את האמונה, להיות משכו
להשראת שכינתו בתוכו,

אשר זאת כל תכלית הבריאה אשר חפץ
להשרות שכינתו בתחתונים דייקא.
וע"י כך יהיה דבוק בעצם רצונו
הפשוט יתברך, ואז כלום לא יהיה
חסר לו בבית המלך, מלכו של עולם!

או אז יהיה לו שייכות אמיתית
לאותיות התורה אשר כל מציאותו
תהיה נהפכת להיות מציאות תורה,

והנה מה יקר היום, בעתות הללו, דבר
ה', אשר כל אחד לפי מדרגתו יגיע
למציאות האמונה הפשוטה, ע"י יגיעתו
ועבודתו בהקרבת כל רצונותיו ומדותיו
לפני ה', בזו הבחינה של "מבשרי אחזה
אלוקי", אשר יברר בכל נבכי נפשו
מציאות בוראו, כתינוק על שדי אמו,
אשר אצלו אין שום ספק שכל סיפוק
חיינו מאמו, וגם אין לו שום חסרונו
כשהוא אצל אמו.

כך צריך האדם לחיות את חיינו דרך
הבחירה, להכריח את עצמו להתבטל
ולהגיע לבחינת התינוקות שלו, שאין
לו שום אחיזה מבלעדי מציאות

גם כשיהיה עסוק לכאורה בעניני משא ומתן וכד', כי יזכה לגלות אלקותו יתברך בכל המעשים ובכל המדרגות, ויזכה לכנס נידחים ולקבץ פזורים, לאור באור שבעת ימי בראשית לחזות

בנועם ה', וכל מדותיו יתוקנו למעלה. אהבתו תשגא לאהבת ה' ופחדיו יהפכו להיות יראת ה' עד שיזכה ליראת הרוממות של אין סוף ברוך הוא!.

לכבוד

כסלו תשל"ו

וגם קוה אקוה שכבי' מתחזק והולך בעבודתו להגיע למציאות האמונה הפשוטה, לדעת את ה', היינו שיתברר לו היטב היטב, שכל כוחותיו של האדם נובעים מכח כל הכוחות, והוא השי"ת משפיע לאדם בריאות ושפע כדי לקרב את האדם אליו שיפרסם אלקותו יתברך בכל המעשים ובכל המקומות,

האדם צריך לתת את ה"איתערותא דלתתא", לעורר עצמו מלמטה בכל מצב שהוא ובכל מקום שהוא לחפש הנקודה הפנימית של מעשיו, לקרבת לפני בוראו, כדי לזכות בהתקשרות עם מציאות האמונה כתינוק על שדי אמו, שאין לו אלא את אמו בלי שום שכל וגם אינו חסר מאומה אצל אמו,

כך גם אנחנו מכח הבחירה הנתון בידינו עלינו לבטל את עצמנו ביטול אחר ביטול שאין לנו שום דבר משל עצמנו, רק הקב"ה ברוב רחמיו וחסדיו הפשוטים משפיע עלינו כי הוא הטוב והמיטיב לבריותיו.

עלינו לעשות כל מאמצינו ומלחמתינו להתעקש על בירור האמונה אצל עצמנו בשרנו בבחינת "מבשרי אחזה אלוק", כדי להגיע למציאות הגאולה מן המציק שטנו של עולם המבקש המשך שליטתו

בעולם ע"י ערבות ובלבול הדעת, הנה הוא שליחו של מקום, אבל עומק מחשבתו של בוראנו שנתגבר עליו לנצחו, וזה כל תענוגו, כדי שנוכח לבחינת הגאולה השלמה ובתפארת הראויה, אחרי כל היסורים והגלויות הארוכים והשמדות וההריגות במשך כל שנות דורות הגלות ופיזור ישראל בעמים בכל קצוי תבל. וע"י עבודתו ויגיעתו האמיתית ברצון שלום ופשוט בבקשת הדביקות בא-ל עליון. נזכה לתקון השלימות ולראות באור ונועם עליון, אשר אין כל בריה יכול להשיג זאת, לאור שבעת ימי בראשית אשר גנוז לצדיקים.

מקרב לב ונפש אני שולח לכם ברכתי הנאמנה בריאות טובה ורוב נחת ואושר וכל טוב, ונזכה לשמוע ממכם בשורות טובות, והשי"ת ישפיע עליכם ברכה והצלחה בכל מעשי ידיכם, אמן כן יהי רצון.

בכבוד רב

נשאל

הרא"ש שליט"א ע"י ת"ח אחד שבא כאורח בליל ש"ק: אתם מדברים תמיד על התורה הנלמדת שלא כדארי עם גאוה והתפארות עצמות, שהיא תועבה לחיצונים, וכן מבואר בהרחבה בספר באר מים חיים שלימוד התורה עם פניות ולא לשמה כבונה בתים לסט"א. ואם כן הדבר הלא תגידו לי מה הסיבה שהוציח"ר לא נותן לי ללמוד תורה ואני מרגיש תמיד קשיים וכבידות בעופרת כל זמן שאני רוצה ללמוד גמרא וכדו'. השאלה היא מה איכפת לו ליצר כל הלימודים שלי הרי בין כך ובין כך הכל הולך אצלו. בעצם היה צריך היצר להיות מעונין ומשתוקק שאני אלמוד הרבה כדי שהוא יקח אח"כ הכל לעצמו?

נענה הרא"ש ואמר: הוציח"ר רוצה למנוע לימוד התורה אפילו איך שהוא, כי מפחד הוא וחושש כי מתוך לימוד התורה הרבה פן ואולי תגיע לרגע של אמת של מחשבה בהש"ת נותן התורה, ורגע זה מטיל עליו אימת מות כי הרגע הזה גורם לו חורבן ממש, ולא כדאי לו כל לימוד התורה שלך, ולכן הוא משקיע מאמצים למנוע זאת ממך.

הסביר

על חמשה ספרי תהלים של דוד המלך ע"ה שזהו תורה בפני עצמה וצריכין ללמוד אותו כמו שלומדים את חמשה חומשי תורה. אמר לו מישור שנוכח בחז"ל שביד דוד המלך כי אמירת התהלים תיחשב כנגעים ואהלות היונו כלימוד גמרא. אמר הרא"ש כי אמירת תהלים אם נאמרת סתם בלי התבוננות איז לא השיבות, אמנם השי"ת שומע תפילות כל פה אפילו באופן כזה, אבל אין זאת העיקר. האדם באמרו פרקי תהלים צריך לחדור בעומק הכאבים של דוד המלך שעברו עליו צרות וסורים ובושות ושבגללם אמר את פרקי התהלים. ומה שאמרו חז"ל כנגעים ואהלות, היינו שהוא מתכוון לנגעים והמכות שקיבל דוד המלך והכאבים היו לו כמיתה בבחינת "ימות באהל" - זהו התהלים הרצוי והמתקבל.

בליל ש"ק היבט טוב מרבה כי האדם מצד עצמו הוא כמו מת שאין לו כל תנועה מפרו עצמו. וכך צריך האדם לקבל את כל מאורעות חייו, עד שהוא יתפלא על עצמו כיצד אני מויד יד ורגל, ומתוך כך יבוא להכרת אלוקים המחיה אותו בכל עשיותי בחינת מבשרי אחזה אלוך, היינו מתוך המשלונות שלו מתוך אפסיותו שהוא אין לגמרי ממש כמו מת, ואם כן כל התורה שהוא לימד וכל המצוות שהוא מקיים ומה שהוא מתפלל ועושה צדקות - אין זה שייך אליו כלל וכלל אפילו כגרגיר אבק, ובמה יתגאה ויתפאר במה שאין לו.

באמצע דיבורו אמר לו מישור: אבל מדוע שורת לי הקב"ה מכות ומכאובים? אמר לו הרא"ש: לא הוא שולח לך כל זאת אלא אתה שע"י שהנך מרגיש שאתה חי ופועל, סופג אתה מכות, מכיון שנכנסת בטבע. אילו היית בבחינת מת היה הולך לך הכל חד וחלק כי למת לא נותנים מכות בגופו. שאל אותו שוב: איך מגיעים להכרה גבוהה כזו? אמר לו הרא"ש: זוהי עבודה שבלב ולא הגש, ולא הרגשה שאתה מתפלל אלא שהכל מהשמים וכד התרגל שכל נשימה נשימה לא שלך וממילא תהלה יי, וזה היה כחו של דוד המלך שהגיע להכרה "יחטאתי נגדי תמיד" וממילא אם אני מלא חטאים שעצמו משערת ראשי כיצד אני חי וקיים וממשיך לפעול גדולות ונצורות, אין זה אלא שהכל מאתו יתברך, הוא השליט על כל הבריאה לפעול גדולות ונצורות, אין אדם נוקף אצבעו למטה אלא א"כ מכריזין עליו מלמעלה.

כל המעונין להדפיס את הגליון להנצחת קרוביו יפנה למערכת לכתובת המצ"ב

ידועות מחיי החברותא:

- א. בכל יום חמישי בשעה 3 אח"צ נוסעים להשתטח על הכרות צדוקים, הוציאה מרתו הטורים. פרטים אצל ר' חיי מלדשטיין טל: 050-281535
- ב. בכל מוצאי שבת מודש נוסעים להכר דן בו יעקב להשתתף בסעודת מלוח מלכה. יציאים כשעתיים אחרי זאת השבת מרתו יוסף הנשיא 5
- ג. בכל שבת מבימים או שבת שחל בו להיות יום שוכתים את השבת בחד באתרא מדישא מודין. פרטים והרשמה אצל משפ' טובענסקי טל: 6435774
- ד. כל יום יציאים לשדר בשעה 9 בערב מכותו של הרא"ש שליט"א

ידי צבי
מערכת החברותא
עדין 3
טל: 02-5294688
ת.ד. 5080
ירושלים 91050

שהשפחה בפענים
הר"ר עבי עמית ומשפ' להולדת הבת
הר"ר יעקב עמית ומשפ' להולדת הנכדה
משפ' כהן להולדת הנכדה